

mindössze négy koronáért. A tanács most olyan javaslatot terjeszt a közgyűlés elé, hogy a közgyűlésnek azt a két év előtt hozott határozatát, amellyel a telkeket átengedte, *helyezze hatályon kívül*. A tanács indokolása szerint változtak a viszonyok, a városnak most nem áll annyi pénz a rendelkezésére, hogy a Buvár-tavat feltölthesse s ajánlatosnak tartja, hogy a Buvár-tó területe fölött a tulajdonjogát föntartsa.

Wimmer Fülöp azt mondja, hogy ennek az ügynek két oldala van: jogügyi és iparpártolási. Nem akar erős szavakkal élni, de az az ipartámogatás, amely ebben a tanácsi javaslatban megnyilatkozik, *élclapba való*. Szomorú dolog az, hogy *amit a város egy év előtt balkézzel adott, azt most a jobb kézzel visszavegye akkor, amikor egy csomó iparos vállalkozásának a támogatásáról van szó*. De vizsgálva a kérdés jogügyi oldalát, még ha talán a város vissza is vehetné az adott telkeket, *ami azonban kétséges, moráliter föltétlenül eleget kell tenni vállalt kötelezettségének*. Vegye figyelembe továbbá a közgyűlés azt is, hogy azok az iparosok még *kártérítési pört is indíthatnak a város ellen*. Mindezek alapján indítványozza, hogy a közgyűlés *mellőzze a tanács javaslatát és utasítsa a tanácsot, hogy a Buvár-tavat két éven belül töltesse föl és adja át az illető iparosoknak a szerződésileg biztosított telkeket. (Általános helyeslés.)*

Kormányos Benő dr. csatlakozik Wimmer indítványához s úgy véli, hogy nincs egyetlen törvényhatósági bizottsági tag sem, aki, mint a tanács, el akarná venni az iparosoktól azt, ami őket jogosan megilleti. *Szégyen — ugymond — hogy ilyen javaslatot lép a tanács a közgyűlés elé.*

Balogh Károly argumentumokat sorol föl a tanács javaslata mellett, amelynek — Wimmer indítványával szemben — elfogadását kéri.

Wimmer Fülöp zárszó jogán ismételtlen kéri a közgyűlést, hogy amit határozottan megígért, azt teljesítse is. Kéri indítványa elfogadását.

A közgyűlés szavazás után döntött és *csekély többséggel a tanács javaslatát fogadta el.*

(Földet vesznek.)

A honvédtüzérség parancsnoksága a József-főherceg-térnek egy részét kéri nyílt lovarda céljaira, három évre. A tanács a kérés teljesítését javasolja. Becsey Károly dr. ellenzi, mire a közgyűlés szavazás után döntött és *a tanács javaslatát fogadta el.*

Apróbb ügyek elintézése után szabadságolások következtek most. László Kálmán alkapitánynak három havi, Szabó József rendőrbiztos 3 havi, Török Ferenc adóbiztosnak 3 havi, Kakuszi János végrehajtónak 2 havi, Rózsa Péter végrehajtónak 3 havi, Vékes István fogyasztási adóbiztosnak 2 havi és Seiben József lovasrendőrnek 2 havi szabadságot engedélyezett a közgyűlés.

A *póttárgyak* kerültek tárgyalásra ezután. Özveggy Zsótér Dezsőné Szatymazon levő tizenkilenc hold földjét a gazdasági ismétlő iskolák céljaira ötvenezer koronáért eladásra kínálja a városnak. A pénzügyi bizottság javaslata alapján a tanács is ajánlja a földnek megvételét annál is inkább, mert pénteken özveggy Zsótérné ötezer koronát leengedett az ötvenezer koronából. Becsey Károly dr. ellenzi a tanács javaslatát. Indítványozza, hogy csak abban az esetben vásárolja meg a város a följárlott területet, ha a tulajdonosa 36,000 koronáért hajlandó átengedni.

KORZÓ MOZI

Ma vasárnap

A legcsodásabb
film-dráma az

Orkán

Tengeri felvétel 6 felvonásban.

A mozgófénykép-
technika csodája.

Előadások:

Hétköznap 5, 7 és 9 órakor.

Vasárnap d. u. 2 órától éjjel 12-ig.

Telefon 11-85.

Helyárak mint rendesen!

Kószó István dr. a tanács javaslatát pártolja. Papp István, Korom Mihály, Lantos Béla és Magyar József felszólalásai után a közgyűlés *névszerűen szavazás* után döntött és 36 szavazattal 5 ellenében *a tanács javaslatát fogadta el.*

Végül azt az előterjesztést tette a tanács, hogy a fogadalmi templom kőfaragó munkálatai ügyében a közgyűlés mondja ki a birtokonkivüliséget. Így határoztak.

Ezzel a tárgysorozatot letárgyalták, mire az elnök a márciusi közgyűlést berekesztette.

Napoleon-karrikaturák.

John Ashton gyűjteményéből ismerteti:
Zsoldos Benő.

II.

Az I. Napoleon változatos élettörténetének különböző mozzanataira vonatkozó angol karrikaturák sorában, e helyen már Rowlandson karrikaturákkal foglalkoztunk. Maradjunk egyelőre ezuttal is Rowlandson karrikaturáinál és pedig chronologikus sorrendben, úgy, amint azok nagy tetszést és általános figyelmet keltve, annak idején több mint száz évvel ezelőtt, az angol folyóiratokban napvilágot láttak.

1804. május havában egy finomabb kivitelű rajz jelent meg Rowlandsontól. A karrikatura alatt ez a cím olvasható:

„Egy nagy ember az ő nádparipáján. Terv a Párisban, a Place de la Liberté-n felállítandó szoborhoz.”

E rajzon a nagy Napoleon teljes díszben és imperátori büszkeséggel a „magas paripán” (high horse) ül. A ló, melynek oldalára ez a szó van pingálva: „Hatalom”, egy földgömbön ágaskodik. Ez a rajz így, magában véve még nem mondana valami sokat, ámde egy kis szójáték ad neki érdekesebb, rejtett jelentőséget, amennyiben az angol szólásmód szerint „magas lovon ülni” annyit jelent, mint fenhéjazónak lenni. Éppen az I. Napoleon személyére vonatkozóan tehát nem okozhat valami különösebb fejtevést annak megállapítására, hogy Rowlandson ezzel a karrikaturával tulajdonképpen hova akart célozni.

1905. október 1-én megjelent rajzának ez a címe:

„Elutazás a Partokról, vagy az Invázió hiábavalóságának vége.”

Napoleon, kiben most aligha ismernénk rá az előbb említett rajz büszke imperátorára: egy fülét-farkát lekonyító számaron ül. A nagy hódító ázva-fázva kucorog a bánatos számaron. Ugy látszik, hazafelé indul a türelem állaton, míg körülte néhány vásott francia siheder láthatólag gyönyörködik az épületes látványban. A császár vas koronája lefelé dűledezik a fejről, a gyenge „paripa” pedig rogyásig meg van pakkolva hatalmas pakkokkal, amelyeken „Boulognei Tábor”, — „Angolország hadserege” s több más külpolitikai jelentőségű felírások olvashatók. A természetes Brit Oroszlán az angol szirtéken fel emeli az első lábát s egy bucsu-üdvözlést int Boney-nek, amint az angolok kissé maliciózus rövidítéssel Napoleont nevezik. Ez pedig így kiált fel keserves állapotában:

— Istenem, micsoda zápor! Bőrig át fogok ázni, még mielőtt a Rajnát elérem! . . .

Ulm átadásáról és a trafalgari ütközet-ről emlékszik meg Rowlandson abban a rajzában, amely 1805. november 13-án jelent meg. A sikerült karrikatura alatt ez a cím olvasható:

„Nagy Buonaparte lázban, megkapva az *Exira ordinary Gazette*-et Nelsonnak az egyesült hajóhadak feletti győzelméről.”

Szegény Boney-t nyilvánvalóan erős láz gyöttri. A külseje nagy betegre vall, látszik rajta, hogy valami türethetlenebb betegség miatt szenved. Négy orvos is van fekvőhelye mellett, akik fejüket összedugva, rémmódon „konzultálnak” a kór-eset felett. Az ujság, melyet éppen akkor Napoleon olvasott, ki-esett reszkető kezeiből. Az ujságnak az olva-